

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/60/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123010260
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ľupták, PhD., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6123010260.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA a sudcov JUDr. Petra Hunáka, PhD. a JUDr. Jozefa Mikluša, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX. XX. XXXX v Banskej Bystrici pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16. júla 2024 v Banskej Bystrici, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Nt/17/2023 zo dňa 20. mája 2024, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného A. B. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Uznesením sp. zn. 7Nt/17/2023 zo dňa 20. mája 2024 samosudca Okresného súdu Banská Bystrica podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného A. B. na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/45/2022 zo dňa 17. 10. 2022, pretože súd nezistil dôvody obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený prostredníctvom obhajcu sťažnosť doručенú okresnému súdu dňa 24. 05. 2024. V sťažnosti mal zato, že dôvody na povolenie obnovy konania sú dané, v súlade s ustanovením § 394 ods. 1 Trestného poriadku a že dostatočne vyplývajú z vykonaného dokazovania, najmä z výsluchu odsúdeného a z písomných podaní.

Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby súd napadnuté uznesenie zrušil a vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nebola dôvodne podaná, pretože v posudzovanom prípade neboli splnené podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Z obsahu predloženého spisového materiálu vyplýva, že A. B. bol trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/45/2022 zo dňa 17. 10. 2022, právoplatným dňa 29. 10. 2022 uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu bolo uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 2 rokov.

Podaním doručeným okresnému súdu dňa 27. 03. 2023, doplneným podaním ustanoveného obhajcu doručeného prvostupňovému súdu dňa 06. 08. 2023 odsúdený požiadal o povolenie obnovy konania, o ktorom návrhu okresný súd rozhodol sťažnosťou napadnutým uznesením.

Krajský súd, ako nadriadený orgán, v súlade s ustanovením § 192 ods. 1 Trestného poriadku, v ktorom je vyjadrený obmedzený revízny princíp, potom, ako nezamietol sťažnosť z dôvodov § 193 ods.1 písm. a) alebo b) Trestného poriadku, na základe sťažnosti preskúmal napadnutý výrok uznesenia, a to zo všetkých hľadísk, bez ohľadu na to, či tieto hľadiská sú alebo nie sú v sťažnosti uvedené, a jednak správnosť postupu konania, ktoré napadnutému výroku predchádzalo, a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré mohli spôsobiť nesprávnosť napadnutého výroku uznesenia. Pri plnení revízneho princípu preveril z právnej stránky, či v celom konaní, v priebehu ktorého sa vytvárali podklady pre napadnuté uznesenie, nedošlo k porušeniu Trestného zákona, Trestného poriadku alebo iných mimotrestných právnych predpisov, ktoré sú súčasťou právneho poriadku, lebo právo nemôže byť založené na neprávě.

Sťažnosť proti uzneseniu, ktorým bol zamietnutý návrh na povolenie obnovy konania, je prípustná v súlade s ustanoveniami § 185 ods. 1, 2 Trestného poriadku, § 402 ods. 3 Trestného poriadku, bola podaná oprávnenou osobou v zmysle § 186 ods. 1 Trestného poriadku a v lehote stanovenej § 187 ods. 1 Trestného poriadku.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu. alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V rámci teoretického exkurzu krajský súd uvádza, že reálne garantovanie a uplatnenie základného práva na súdnu ochranu v konaní o obnove konania neznamena, aby všeobecné súdy preberali skutkové a právne názory strany konania, ktorá sa domáha obnovy konania. Krajský súd zdôrazňuje, že jedným zo základných prvkov vlády práva je princíp právnej istoty, ktorý okrem iného vyžaduje, aby v prípade, keď súdy rozhodnú vo veci s konečnou platnosťou, ich rozhodnutie nebolo viac spochybňované. Tento princíp neumožňuje stranám konania, aby sa dožadovali obnovy konania iba z dôvodu opätovného prejednanie a nového rozhodnutia vo veci. Samotná možnosť existencie dvoch názorov na vec nie je dôvodom pre opätovné preskúmanie veci. Odklon od tohto princípu je odôvodnený iba v prípadoch, keď sa vyskytnú okolnosti podstatného a naliehavého charakteru. Právomoc vyšších súdov zrušovať alebo meniť právoplatné a záväzné súdne rozhodnutia by mala byť vykonávaná na účely nápravy základných väd. Táto právomoc musí byť vykonávaná tak, aby bola v čo najvyššej možnej miere dodržaná spravodlivá rovnováha medzi záujmami jednotlivca a potrebou zabezpečiť efektívnosť súdneho systému.

Krajský súd konštatuje, že o takýto prípad sa v konaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania nejedná.

V posudzovanom prípade okresný súd v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania, sa dôsledne vysporiadal so skutočnosťami, ktoré by mali podľa mienky odsúdeného zakladať dôvod pre povolenie obnovy konania a svoje rozhodnutie aj veľmi podrobne, v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Trestného poriadku, odôvodnil.

Z návrhu odsúdeného je zrejmé, že sa v podstate domáhal prehodnotenia dôkazov, ktoré boli v pôvodnom konaní riadne vykonané a vyhodnotené tak individuálne, ako aj v ich súhrne. Aj na ich základe bolo potom jednoznačne a nepochybne preukázané, že sa odsúdený predmetnej trestnej činnosti dopustil. Napokon sám odsúdený sa na výsluchu konanom dňa 08. 04. 2022 a 20. 09. 2022 po zákonom poučení priznal ku skutku, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie. Uviedol, že jeho konanie ho mrzí, vie že to bolo nezodpovedné, viac sa toho nedopustí. Navyiac, odsúdený voči vydanému trestnému rozkazu nepodal odpor a ten sa stal právoplatný a vykonateľný dňom 29. 10. 2022.

Ani opakujúce sa tvrdenie odsúdeného, ktorým namietal nezákonný postup príslušníkov Policajného zboru, nebolo právne významným. Zo spisového materiálu nevyplýva, že by odsúdený podal na príslušníkov Policajného zboru trestné oznámenie alebo podnet na Úrad inšpekčnej služby. Pokiaľ navrhol vypočuť svoju vtedajšiu priateľku C. D., krajský súd sa stotožnil s argumentáciou okresného súdu, ktorý podrobne odôvodnil, z akých dôvodov uvedené dôkazy nepovažoval za také, ktoré by v spojení s dôkazmi vykonanými v pôvodnom konaní mohol mať za následok zmenu pôvodného rozhodnutia o vine alebo treste.

Odsúdený vo svojom návrhu teda neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by samy osebe alebo v spojení s inými skutočnosťami alebo dôkazmi už skôr známymi odôvodnili iné rozhodnutie v zmysle ust. § 394 ods.1 Trestného poriadku. Skutočnosti uvádzané odsúdeným nie sú takého charakteru, aby boli splnené zákonné požiadavky vyžadované ustanovením § 394 ods. 1 Trestného poriadku pre povolenie obnovy konania. V danom prípade teda aj senát krajského súdu dospel k rovnakému záveru, ako bol ustálený okresným súdom.

Nadriadený súd je toho názoru, že napadnuté uznesenie obsahuje všetky zákonom stanovené kritériá z hľadiska jeho formy a obsahu. Uznesenie je presvedčivé, zrozumiteľné a neponecháva nadriadenému súdu otvorenú žiadnu otázku, ktorú by bolo potrebné riešiť. Nadriadený súd si osvojuje dôvody napadnutého uznesenia, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje, a považuje za nadbytočné správne závery súdu prvého stupňa vo svojom rozhodnutí opakovať.

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. US 78/05, III. US 264/08, IV. US 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Podľa aktuálne platnej judikatúry Ústavného súdu SR právo na spravodlivý proces neznamena, aby súd rozhodoval v súlade s predstavami, požiadavkami, resp. právnymi názormi strany konania. Z opačného pohľadu možno povedať, že zamietnutie návrhu, teda neúspech odsúdeného s jeho predloženou požiadavkou súdu nie je možné považovať bez ďalšieho za porušenie práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Je v právomoci všeobecných súdov interpretovať a aplikovať právne normy, ako aj vykonávať a hodnotiť dôkazy.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na uvedené skutočnosti preto krajský súd v súlade s citovaným ust. § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.